

NØVN

Erling Guttesen farin um sýn

Erling Guttesen við familju (uml. 1985)

Systkini, aftast frá vinstu: Petur, Maja, Leivur, Óla Jógvan, Jens, Erling, Brynhild, Gunnar. Sitandi: Kirstin, Gunnhild og Ingrid

Húsini við Tinghúsvegin

Nú tú úr sjónliga liðnum er farin, minnini vitja so fægur og fín, um tínar fedrar, systkin og vinir, leiddur varð til teirra árin, og hví varð hesin fjálgandi flokkur so blíður við bygðardrongin Havnini í? Jú, tað var tykkara fjølbroytta atlit, bygt upp av álit smáttuni í.

Ei var hon rúmsátt í vídd og í vavi, virði fanst í henni – hjartarúm vårt – treivst har, tí friðsom fólkinu vóru, dugdu at fjølgast, um trongt var og smátt. Løgdu ei í tað, sum menniskju rokna stórt nú á døgum, tí spilla er í, vegna tað trongskygni, fólkinu fáa fyri at skifta um stórt fyri gott

Smíltust og kveistraðu burtur alt ótol, tolin tit sessaðust fægur og frí, mintust í nøgdsemi, gudsóttin alist, heimið bert trívast kann samleika í. Millum tey taldist tú, Erling, so glaður, áttand' av ellivu systkjunum blíð', sartur og árinamikil av lyndi livdi tú eginleikunum í.

Legði til merkis móður tíns lyndi, dugnalig, hóskaði manninum væl, tók sær av hansara ynskjum við yndi, hegnisliga hon byrðina bar, árla á morgni hon ætlanir legði, hvør vaktur fyrst varð til hvat og hví, sendi meg niðan til morgunmannin "Wang" so blíður stóð handlinum í.

Matmóðir lívgaði um meg við mildni, tilreiddi vørurnar hóskandi tí, monnunum líkaði tíðliga á morgni, fekk okkum undan so hvørt, og hví vakti hon Erling til seinast av øllum, sessaðist við honum køkinum í, hjúklaði um hann og bar honum yndi úr tí lyndi, henni var í?

Nú eg tað skilji, sum lívið tað aftnar, hvat hon sá í tær ungdómi frá, fyrreikaði lívslagnu tína, eginleikarnar sálini hjá, snøggaði um teir og elvdi teg til at gerast tann maður, gudsámur varð á, helmaði ei fyrenn málið var rokkið, knýttur tú nú vart til Harran og tá.

Klárt tú sást fyr tær lívsætlan Harrans, Kristvør stóð hjá tær og rætti tær hond, knýttur til hana av Harranum eina eydnaðist framtíðin tær ei vond Harrin tilmáldi, børn tit fingi, Kristian og Súsanna lívgadu sæl, heimið á Flatlondum, har tit fingi sátt og semju í aldingarð.

Øll hesi systkini trivust og vóru prýði foreldranna, bóru í bý, krúnu av børnum, sum fedrarnir sóu, fegnaðust, eldust, viknaðu, tí tíðin frá teimum rann, tíðarlokið legðist um teirra nøgdsama lív, friðfylt og hvílandi vendu tey bakið til hesa tilveru heiminum í.

Syngjandi sálmin, sálin var fríð:
"Alene í háb til Gud, mín sjæl er stille!"

Heilsan við takksemi

Poul Færø

Pól Skarðenni í Smiðjuni

Listamaðurin Pól Skarðenni læt upp listaframsýning í dag, fríggjadagin, klokkan 14 í Smiðjuni í Lítluvík í Havn. Opið verður hvønn dag

fra klokkan 14 til klokkan 18 til og við týsdagin 26. februar – Myndaevni er tann føroyska náttúran og bygðaløg, sigur Pól Skarðenni.

Matiné í Christianskirkjuni leygardag

Í morgin, leygardagin klokkan 11, verður matiné í Christianskirkjuni í Klaksvík við heitinum At sigla, farast og hvørva. Talan er um eina øðrvísi matiné, har Monika Stauss og Dánjal Eysturstein spæla violin og klaver, meðan Heðin Kambdal spælir á Orgul. Men eisini fara Elsa og Róland í Skorini á hesi Matinéini at hugleiða um hugtøkini »At hvørva, sakna og ikki vita«. Hetta við støði í krígsárunum, har 80 familjur í Føroyum - undir og eftir 2. heimsbardaga ikki vistu, nær, hvar og hvussu menn, pápar og synir fórust. Eisini hava Frits Johanne-

sen og Heðin Kambdal, listamenn eina lítla listaframsýning við ímyndum úr

hesum sama – Holocaust, ella fólkatýning. – Henda Matinéin er ein

partur at Torraskránni, og øll eru vælkomn heilsa tey úr Klaksvík.